

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I	<i>Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk</i>	
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1842/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand	1
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1843/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ottende dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96	3
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1844/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker	4
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1845/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af importtold for ris	6
*	Kommissionens forordning (EF) nr. 1846/96 af 25. september 1996 om ændring af forordning (EF) nr. 716/96 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige	9
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1847/96 af 25. september 1996 om udstedelse af importlicenser den 30. september 1996 for produkter fra fåre- og gedekødssektoren i henhold til toldkontingenter, der ikke er specifikke for GATT/WTO-lande, for fjerde kvartal af 1996	10
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1848/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importlicenser indgivet i september 1996 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet på den ene side og Estland, Letland og Litauen på den anden side	11
	Kommissionens forordning (EF) nr. 1849/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2544/95	12

Kommissionens forordning (EF) nr. 1850/96 af 25. september 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie..... 14

Kommissionens forordning (EF) nr. 1851/96 af 25. september 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager 16

II *Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk*

Kommissionen

96/561/EF:

Kommissionens beslutning af 18. september 1996 om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia 18

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-Tilsynsmyndigheden

- * **Afgørelse truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden nr. 53/96/KOL af 15. maj 1996 om ottende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte 20**
- * **Afgørelse truffet af EFTA-Tilsynsmyndigheden nr. 54/96/KOL af 15. maj 1996 om niende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte 28**

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1842/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved Kommissionens forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 19, stk. 4, første afsnit, litra a), og

ud fra følgende betragtninger:

I henhold til artikel 19 i forordning (EØF) nr. 1785/81 kan forskellen mellem noteringerne og priserne på verdensmarkedet for de produkter, som er nævnt i forordningens artikel 1, stk. 1, litra a), og priserne for disse produkter inden for Fællesskabet udignes ved en eksportrestitution;

i henhold til forordning (EØF) nr. 1785/81 skal restitutionerne for hvidt sukker og råsukker, der ikke er denatureret, og som udføres i uforarbejdet stand, fastsættes under hensyntagen til situationen på fællesskabsmarkedet og på verdensmarkedet for sukker og navnlig under hensyntagen til de pris- og omkostningsfaktorer, som er nævnt i forordningens artikel 17a; ifølge samme artikel skal der endvidere tages hensyn til de påtænkte udførsels økonomiske aspekt;

for råsukkers vedkommende skal restitutionen fastsættes for standardkvaliteten; denne er defineret i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 431/68 af 9. april 1968 om fastsættelse af standardkvaliteten for råsukker og af Fællesskabets grænseovergangssted for beregning af cif-priserne inden for sukkersektoren⁽³⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 3290/94⁽⁴⁾; denne restitution fastsættes i øvrigt i overensstemmelse med artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81; kandissukker er defineret i Kommissionens forordning (EF) nr. 2135/95 af 7. september 1995 om gennemførelsesbestemmelser for eksportrestitutioner i sukkersektoren⁽⁵⁾; den således beregnede restitution bør, for så vidt angår sukker tilsat smagsstoffer eller farvestof-

fer, gælde for det pågældende sukkers sakkroseindhold og fastsættes pr. 1 % af dette indhold;

situationen på verdensmarkedet eller de særlige krav på visse markeder kan gøre det nødvendigt at differentiere restitutionen for sukker efter dets bestemmelsessted;

i særlige tilfælde kan restitutionsbeløbet fastsættes i retsakter af anden karakter;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁶⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁷⁾, er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁸⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽¹⁰⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjelændenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽¹¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽¹²⁾;

restitutionen skal fastsættes hver anden uge; den kan ændres i mellemtiden;

anvendelsen af disse bestemmelser på den nuværende situation på sukkermarkedet, navnlig på noteringer eller kurser på sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet, fører til at fastsætte restitutionerne til de beløb, der er angivet i bilaget;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

⁽⁶⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽¹²⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1968, s. 3.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 349 af 31. 12. 1994, s. 105.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 214 af 8. 9. 1995, s. 16.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne for de produkter, der er nævnt i artikel 1, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 1785/81, i uforarbejdet stand og ikke denaturerede, fastsættes til de beløb, der er angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. september 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for hvidt sukker og råsukker i uforarbejdet stand

Produktkode	Restitutionsbeløb (°)
	— ECU/100 kg —
1701 11 90 100	37,27 (1)
1701 11 90 910	37,69 (1)
1701 11 90 950	(2)
1701 12 90 100	37,27 (1)
1701 12 90 910	37,69 (1)
1701 12 90 950	(2)
	— ECU/1 % sakkrose × 100 kg —
1701 91 00 000	0,4052
	— ECU/100 kg —
1701 99 10 100	40,52
1701 99 10 910	41,67
1701 99 10 950	41,67
	— ECU/1 % sakkrose × 100 kg —
1701 99 90 100	0,4052

(1) Dette beløb anvendes for råsukker med et udbytte på 92 %. Såfremt det udførte råsukkers udbytte ikke udgør 92 %, beregnes størrelsen af den restitution, der skal anvendes, i overensstemmelse med bestemmelserne i artikel 17a, stk. 4, i forordning (EØF) nr. 1785/81.

(2) Denne fastsættelse blev suspenderet ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2689/85 (EFT nr. L 255 af 26. 9. 1985, s. 12), ændret ved forordning (EØF) nr. 3251/85 (EFT nr. L 309 af 21. 11. 1985, s. 14).

(3) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1843/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af det maksimale restitutionsbeløb ved udførsel af hvidt sukker i forbindelse med den ottende dellicitation under den løbende licitation omhandlet i forordning (EF) nr. 1464/96

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾, særlig artikel 17, stk. 5, andet afsnit, litra b), og ud fra følgende betragtninger:

I henhold til Kommissionens forordning (EF) nr. 1464/96 af 25. juli 1996 om en løbende licitation med henblik på fastsættelse af en eksportafgift og/eller eksportrestitution for hvidt sukker⁽³⁾; foranstaltes dellicitationer med henblik på eksport af dette sukker,

i henhold til bestemmelserne i artikel 9, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1464/96, fastsættes der i påkommende tilfælde for den pågældende dellicitation et maksimalt restitutionsbeløb især under hensyntagen til situationen og den forventede udvikling på markedet for sukker i Fællesskabet og på verdensmarkedet;

efter gennemgang af tilbuddene bør de bestemmelser, der er nævnt i artikel 1, fastsættes for den ottende dellicitation;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁵⁾, er der udstedt forbud mod

handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁶⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. For den ottende dellicitation for hvidt sukker, ifølge forordning (EF) nr. 1464/96 fastsættes maksimumseksportrestitutionen til 44,709 ECU/100 kg.

2. Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 187 af 26. 7. 1996, s. 42.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1844/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 1785/81 af 30. juni 1981 om den fælles markedsordning for sukker⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1599/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1422/95 af 23. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser for import af melasse inden for sektoren for sukker og om ændring af forordning (EØF) nr. 785/68⁽³⁾, særlig artikel 1, stk. 2 og artikel 3, stk. 1, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 1422/95 fastsættes, at cif-prisen ved import af melasse, i det følgende benævnt »den repræsentative pris«, fastsættes i overensstemmelse med Kommissionens forordning (EØF) nr. 785/68⁽⁴⁾; denne pris fastsættes for den standardkvalitet, der er defineret i artikel 1 i nævnte forordning;

den repræsentative pris for melasse beregnes for et EF-grænseovergangssted, som er Amsterdam; denne pris skal beregnes på grundlag af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet, som konstateres på grundlag af noteringer eller priser på dette marked, der er justeret under hensyntagen til eventuelle kvalitetsforskelle i forhold til standardkvaliteten; standardkvaliteten for melasse blev defineret ved forordning (EØF) nr. 785/68;

ved konstateringen af de gunstigste købsmuligheder på verdensmarkedet skal der tages hensyn til samtlige oplysninger om tilbud på verdensmarkedet, om konstaterede priser på vigtige markeder i tredjelande samt om købekontrakter indgået i den internationale samhandel, som Kommissionen har fået kendskab til enten gennem medlemsstaterne eller på eget initiativ; ved denne konstatering kan et gennemsnit af flere priser lægges til grund i henhold til artikel 7 i forordning (EØF) nr. 785/68 på betingelse af, at dette gennemsnit kan anses som repræsentativt for markedets faktiske tendens;

der skal ikke tages hensyn til oplysningerne, når det ikke drejer sig om produkter af sund og sædvanlig handelskva-

litet, eller når den i tilbuddet nævnte pris kun vedrører en ringe mængde, der ikke er repræsentativ for markedet; der skal heller ikke tages hensyn til tilbudspriser, som ikke kan anses for repræsentative for markedets faktiske udvikling;

for at opnå sammenlignelige oplysninger vedrørende melasse af standardkvalitet skal priserne alt efter kvaliteten af den tilbudte melasse forhøjes eller nedsættes i det omfang, der følger af anvendelsen af artikel 6 i forordning (EØF) nr. 785/68;

undtagelsesvis kan en repræsentativ pris i et begrænset tidsrum opretholdes på uændret niveau, når den tilbudspris, der har tjent som grundlag for den foregående konstatering af den repræsentative pris, ikke er kommet til Kommissionens kendskab, og de foreliggende tilbudspriser, som ikke synes at være tilstrækkeligt repræsentative for markedets faktiske tendens, ville føre til pludselige og væsentlige ændringer i den repræsentative pris;

når der eksisterer en forskel mellem udløsningsprisen for det pågældende produkt og den repræsentative pris, bør der fastsættes tillægsimporttold på betingelserne i artikel 3 i forordning (EF) nr. 1422/95; såfremt importtolden suspenderes i medfør af artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, bør der fastsættes særlige beløb for denne told;

anvendelse af disse bestemmelser giver anledning til at fastsætte de repræsentative priser og tillægsimporttolden for de pågældende produkter som anført i bilaget til nærværende forordning;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for Sukker —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De repræsentative priser og tillægstolden ved import af de i artikel 1 i forordning (EF) nr. 1422/95 omhandlede produkter fastsættes som angivet i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. L 177 af 1. 7. 1981, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 43.

⁽³⁾ EFT nr. L 141 af 24. 6. 1995, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 145 af 27. 6. 1968, s. 12.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

BILAG

til forordning om fastsættelse af de repræsentative priser og størrelsen af tillægsimporttolden for melasse i sektoren for sukker

KN-kode	Repræsentativ pris i ecu pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Tillægstold pr. 100 kg netto af det pågældende produkt	Told, i ecu der skal opkræves ved import som følge af suspension, jf. artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95, pr. 100 kg netto af det pågældende produkt ⁽²⁾
1703 10 00 ⁽¹⁾	8,17	—	0,04
1703 90 00 ⁽¹⁾	11,22	—	0,00

⁽¹⁾ Fastsættelse for standardkvaliteten som defineret i artikel 1 i forordning (EØF) nr. 785/68, som ændret.

⁽²⁾ Dette beløb erstatter i overensstemmelse med artikel 5 i forordning (EF) nr. 1422/95 toldsatsen i den fælles toldtarif fastsat for disse produkter.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1845/96
af 25. september 1996
om fastsættelse af importtold for ris

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95
af 22. december 1995 om den fælles markedsordning for
ris⁽¹⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 1503/96 af 29. juli 1996 om gennemførelsesbestem-
melser til Rådets forordning (EF) nr. 3072/95 for så vidt
angår importtold for ris⁽²⁾, særlig artikel 4, stk. 1, og
ud fra følgende betragtninger:

I artikel 11 i forordning (EF) nr. 3072/95 er det fastsat, at
ved indførsel af de i nævnte forordnings artikel 1
omhandlede produkter opkræves toldsatsene i den fælles
toldtarif; for de produkter, der er omhandlet i stk. 2 i
denne artikel, er importtolden dog lig med interventions-
prisen for disse produkter, på importtidspunktet, forhøjet
med en vis procent, alt efter om det drejer sig om
afskallet eller sleben ris og med fradrag af importprisen,
for så vidt denne sats ikke overstiger satsene i den fælles
toldtarif;

i henhold til artikel 12, stk. 3, i forordning (EF)
nr. 3072/95 beregnes cif-importpriserne på grundlag af
de repræsentative priser for det pågældende produkt på
verdensmarkedet eller på Fællesskabets importmarked for
dette produkt;

i forordning (EF) nr. 1503/96 er der fastsat gennemførel-
sesbestemmelser til forordning (EF) nr. 3072/95, for så
vidt angår importtold for ris;

importtolden gælder, indtil en ny fastsættelse træder i
kraft; den forbliver ligeledes i kraft, hvis der ikke fore-
ligger nogen notering fra den referencekilde, der er fastsat
i artikel 5 til forordning (EF) nr. 1503/96 i de to uger
forud for den næste periodiske fastsættelse;

for at sikre en korrekt gennemførelse af ordningen for
importtold bør de markedskurser, der konstateres i en
referenceperiode, anvendes ved beregningen af importtol-
den;

anvendelsen af forordning (EF) nr. 1503/96 fører til fast-
sættelsen af importtolden efter bilagene til nærværende
forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Importtolden for ris som omhandlet i artikel 11, stk. 1 og
2, i forordning (EF) nr. 3072/95 er fastsat i bilag I til
nærværende forordning på grundlag af de elementer, der
er fastsat i bilag II.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne
Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 329 af 30. 12. 1995, s. 18.

⁽²⁾ EFT nr. L 189 af 30. 7. 1996, s. 71.

BILAG I

til Kommissionens forordning af 25. september 1996 om fastsættelse af importtolden for ris og brudris

(ECU/ton)

KN-kode	Importtold (*)			
	Tredjelande (undtagen AVS-stater og Bangladesh) (1) (8)	AVS-stater Bangladesh (1) (2) (3) (4)	Basmati Indien (6) artikel 4 i forordning (EF) nr. 1573/95	Basmati Pakistan (7) artikel 4 i forordning (EF) nr. 1573/95
1006 10 21	(8)	140,81		
1006 10 23	(8)	140,81		
1006 10 25	(8)	140,81		
1006 10 27	(8)	140,81		
1006 10 92	(8)	140,81		
1006 10 94	(8)	140,81		
1006 10 96	(8)	140,81		
1006 10 98	(8)	140,81		
1006 20 11	300,30	145,81		
1006 20 13	300,30	145,81		
1006 20 15	300,30	145,81		
1006 20 17	302,24	146,78	52,24	252,24
1006 20 92	300,30	145,81		
1006 20 94	300,30	145,81		
1006 20 96	300,30	145,81		
1006 20 98	302,24	146,78	52,24	252,24
1006 30 21	557,83	264,01		
1006 30 23	557,83	264,01		
1006 30 25	557,83	264,01		
1006 30 27	(8)	271,09		
1006 30 42	557,83	264,01		
1006 30 44	557,83	264,01		
1006 30 46	557,83	264,01		
1006 30 48	(8)	271,09		
1006 30 61	557,83	264,01		
1006 30 63	557,83	264,01		
1006 30 65	557,83	264,01		
1006 30 67	(8)	271,09		
1006 30 92	557,83	264,01		
1006 30 94	557,83	264,01		
1006 30 96	557,83	264,01		
1006 30 98	(8)	271,09		
1006 40 00	(8)	84,38		

(1) Med forbehold af anvendelsen af bestemmelserne i artikel 12 og 13 i Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 (EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85), som ændret.

(2) I henhold til forordning (EØF) nr. 715/90 opkræves ingen importtold ved direkte indførsel af varer med oprindelse i staterne i Afrika, Vestindien og Stillehavet i det oversøiske franske departement Réunion.

(3) Importtolden for indførsel af ris i det oversøiske franske departement Réunion er fastlagt i artikel 11, stk. 3, i forordning (EF) nr. 3072/95.

(4) Importtolden for ris, med undtagelse af brudris (KN-kode 1006 40 00), med oprindelse i Bangladesh anvendes i forbindelse med den ordning, der er fastsat ved Rådets forordning (EØF) nr. 3491/90 (EFT nr. 337 af 4. 12. 1990, s. 1) og Kommissionens forordning (EØF) nr. 862/91 (EFT nr. L 88 af 9. 4. 1991, s. 7), som ændret.

(5) Indførsel af produkter med oprindelse i de oversøiske lande og territorier (OLT) er fritaget for importtold i henhold til artikel 101, stk. 1, i Rådets afgørelse 91/482/EØF (EFT nr. L 263 af 19. 9. 1991, s. 1), som ændret.

(6) Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Indien nedsættes med 250 ECU/ton (artikel 4 i forordning (EF) nr. 1503/96).

(7) Importtolden for afskallet ris af sorten Basmati med oprindelse i Pakistan nedsættes med 50 ECU/ton (artikel 4 i forordning (EF) nr. 1503/96).

(8) Told ifølge den fælles toldtarif.

BILAG II

Beregning af importtolden for ris

	Uafskallet	Indica-arter		Japonica-arter		Brudris
		Afskallet	Sleben	Afskallet	Sleben	
1. Importtold (ECU/ton)	(¹)	302,24	572,00	300,30	557,83	(¹)
2. Beregningselementer						
a) Pris cif ARAG (US \$/ton)	—	417,02	385,37	455,00	480,00	—
b) Pris fob (US \$/ton)	—	—	—	425,00	450,00	—
c) Skibsfragt (US \$/ton)	—	—	—	30,00	30,00	—
d) Kilde	—	USDA	USDA	Operators	Operators	—
⁽¹⁾ Told ifølge den fælles toltarif.						

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1846/96

af 25. september 1996

om ændring af forordning (EF) nr. 716/96 om ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmarkedet i Det Forenede Kongerige

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 805/68
af 27. juni 1968 om den fælles markedsordning for
oksekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1588/
96⁽²⁾, særlig artikel 23, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 716/96⁽³⁾, senest
ændret ved forordning (EF) nr. 1512/96⁽⁴⁾, er der fastsat
ekstraordinære støtteforanstaltninger for oksekødsmar-
kedet i Det Forenede Kongerige, bl.a. for at der kan ydes
godtgørelse for dyr, som slagtes under den i forordningen
fastsatte ordning; Fællesskabet medfinansierer udgifterne
til at opkøbe og destruere dyr; af praktiske grunde går der
lang tid imellem, at dyrene slagtes og destrueres; Det
Forenede Kongerige bør derfor ydes et forskud på 80 %
efter slagtning af opkøbte dyr;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i over-
ensstemmelse med udtalelse fra Forvaltningskomitéen for
Oksekød —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*I artikel 2, stk. 1, tredje afsnit, i forordning (EF) nr. 716/96
indsættes:

»Et forskud på 80 % af det medfinansierede beløb
udbetales efter slagtning af opkøbte dyr i henhold til
artikel 1, stk. 2.«

*Artikel 2*Denne forordning træder i kraft på dagen for offentliggø-
relsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen⁽¹⁾ EFT nr. L 148 af 28. 6. 1968, s. 24.⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 23.⁽³⁾ EFT nr. L 99 af 20. 4. 1996, s. 14.⁽⁴⁾ EFT nr. L 189 af 30. 8. 1996, s. 93.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1847/96

af 25. september 1996

om udstedelse af importlicenser den 30. september 1996 for produkter fra fåre- og gedekødssektoren i henhold til toldkontingenter, der ikke er specifikke for GATT/WTO-lande, for fjerde kvartal af 1996

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 af 25. september 1989 om den fælles markedsordning for fåre- og gedekød⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1589/96⁽²⁾,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 1439/95 af 26. juni 1995 om gennemførelsesbestemmelser til Rådets forordning (EØF) nr. 3013/89 for så vidt angår indførsel og udførsel af fåre- og gedekød⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 2526/95⁽⁴⁾, særlig artikel 16, stk. 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved forordning (EF) nr. 1439/95 er der i henhold til afsnit II, litra B, fastsat gennemførelsesbestemmelser med hensyn til indførsel af produkter henhørende under KN-kode 0104 10 30, 0104 10 80, 0104 20 90 og 0204 i henhold til toldkontingenter, der ikke er specifikke for GATT/WTO-lande; i overensstemmelse med artikel 16, stk. 4, i forordning (EF) nr. 1439/95 bør det fastsættes, i hvor stor udstrækning de for fjerde kvartal af 1996 indgivne ansøgninger om udstedelse af importlicenser kan imødekommes;

såfremt de mængder, hvorom der er indgivet importlicensansøgninger, er større end de fastsatte mængder, der

kan indføres i henhold til artikel 15 i forordning (EF) nr. 1439/95, bør disse mængder nedsættes med en og samme procentsats ifølge samme forordnings artikel 16, stk. 4, litra b);

såfremt de mængder, for hvilke der er ansøgt om licenser, er lavere eller lig med de i forordning (EF) nr. 1439/95 fastsatte mængder, kan alle licensansøgninger imødekommes;

der er i Nederlandene indgivet ansøgninger for produkter med oprindelse i Amerikas Forenede Stater —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Nederlandene udsteder den 30. september 1996 de i afsnit II, litra B, i forordning (EF) nr. 1439/95 omhandlede importlicenser, hvorom der er indgivet ansøgning i perioden 1. til 10. september 1996. For produkter henhørende under KN-kode 0204, hvorom der er ansøgt, med oprindelse i Amerikas Forenede Stater tildeles mængderne fuldt ud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 289 af 7. 10. 1989, s. 1.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 25.

⁽³⁾ EFT nr. L 143 af 27. 6. 1995, s. 7.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 258 af 28. 10. 1995, s. 48.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1848/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af, i hvilket omfang der kan accepteres ansøgninger om importlicenser indgivet i september 1996 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet på den ene side og Estland, Letland og Litauen på den anden side

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 542/96 af 28. marts 1996 om gennemførelsesbestemmelser for 1996 for de toldkontingenter i oksekødssektoren, der er fastsat i frihandelsaftalerne mellem Fællesskabet på den ene side og Estland, Letland og Litauen på den anden side⁽¹⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtning:

I artikel 1, stk. 1 og 3, i forordning (EF) nr. 542/96 er det fastsat, hvor store mængder fersk, kølet og frosset oksekød med oprindelse i Estland, Letland og Litauen og forarbejdede produkter med oprindelse i Letland der kan indføres

på særlige betingelser for perioden fra 1. juli til 31. december 1996; der er ikke ansøgt om importlicenser for oksekød og forarbejdede produkter —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Der er ikke indgivet ansøgninger om importlicens for perioden fra 1. juli til 31. december 1996 i forbindelse med de importkontingenter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 1, i forordning (EF) nr. 542/96.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 79 af 29. 3. 1996, s. 12.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1849/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2544/95

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EF) nr. 2544/95⁽³⁾ er der åbnet en løbende licitation med henblik på fastsættelsen af eksportrestitutioner for olivenolie;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁴⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽⁵⁾, er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽⁶⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

maksimumsbeløbene for eksportrestitutionen fastsættes efter artikel 6 i forordning (EF) nr. 2544/95 under hensyn til situationen og den forventede udvikling på markedet

for olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet og på grundlag af de modtagne bud; der gives tilslag til den eller de bydende, hvis bud svarer til maksimumsbeløbet for eksportrestitutionen eller til et lavere beløb;

anvendelsen af ovennævnte bestemmelser fører til at fastsætte maksimumsrestitutionerne ved udførsel til de beløb, som er angivet i bilaget;

Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Maksimumsrestitutionerne ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2544/95 fastsættes i bilaget på grundlag af de pr. 23. september 1996 indgivne bud.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 260 af 31. 10. 1995, s. 38.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. september 1996 om fastsættelse af maksimumsrestitutioner ved udførsel af olivenolie i forbindelse med den 20. dellicitation under den løbende licitation, der blev åbnet ved forordning (EF) nr. 2544/95

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb (!)
1509 10 90 100	37,00
1509 10 90 900	—
1509 90 00 100	43,25
1509 90 00 900	—
1510 00 90 100	6,10
1510 00 90 900	—

(!) Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1850/96

af 25. september 1996

om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1581/96⁽²⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

Såfremt priserne i Fællesskabet ligger over verdensmarkedspriserne, kan forskellen mellem disse priser i henhold til artikel 3 i forordning nr. 136/66/EØF ved udførsel af olivenolie til tredjelande udlignes ved en restitution;

bestemmelserne for fastsættelse og ydelse af eksportrestitutionerne ved olivenolie er fastsat i Kommissionens forordning (EØF) nr. 616/72⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EØF) nr. 2962/77⁽⁴⁾;

i henhold til artikel 3, stk. 3, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen være den samme for hele Fællesskabet;

i henhold til artikel 3, stk. 4, i forordning nr. 136/66/EØF skal restitutionen fastsættes under hensyntagen til situationen og udviklingstendenserne for priserne på olivenolie og de disponible mængder på Fællesskabets marked og for priserne på olivenolie på verdensmarkedet; såfremt situationen på verdensmarkedet imidlertid ikke gør det muligt at fastslå de gunstigste noteringer for olivenolie, kan der dog tages hensyn til prisen på dette marked for de vigtigste konkurrerende vegetabiliske olier og til den forskel, der i en repræsentativ periode konstateres mellem denne pris og prisen på olivenolie; restitutionsbeløbet kan ikke overstige forskellen mellem prisen på olivenolie i Fællesskabet og på verdensmarkedet, eventuelt justeret med omkostningerne ved at eksportere produktet til verdensmarkedet;

i medfør af artikel 3, stk. 3, tredje afsnit, litra b), i forordning nr. 136/66/EØF kan det bestemmes, at restitutionen fastsættes ved licitation; licitationen vedrører restitutionsbeløbet og kan begrænses til visse modtagerlande, mængder, kvaliteter og præsentationer;

i henhold til artikel 3, stk. 3, andet afsnit, i forordning nr. 136/66/EØF kan restitutionen for olivenolie fastsættes

på forskellige niveauer alt efter bestemmelsesstedet, når verdensmarkedsituationen eller de særlige krav på visse markeder gør det nødvendigt;

restitutionen skal fastsættes mindst én gang om måneden; hvis det er påkrævet, kan den ændres i mellemtiden;

anvendelse af disse bestemmelser på den nuværende markedsituation for olivenolie og især på prisen for olivenolie inden for Fællesskabet og på markederne i tredjelande og i Grækenland fører til at fastsætte restitutionerne til de i bilaget angivne beløb;

de i artikel 1 i Rådets forordning (EØF) nr. 3813/92⁽⁵⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 150/95⁽⁶⁾, fastsatte repræsentative markedskurser anvendes til omregning af det beløb, der er udtrykt i tredjeländenes valuta, og ligger til grund for fastlæggelsen af landbrugsomregningskurserne for medlemsstaternes valutaer; betingelserne for anvendelse og fastsættelse af disse omregningskurser blev fastlagt ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 1068/93⁽⁷⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 1482/96⁽⁸⁾;

ved Rådets forordning (EØF) nr. 990/93⁽⁹⁾, ændret ved forordning (EF) nr. 1380/95⁽¹⁰⁾, er der udstedt forbud mod handel mellem Det Europæiske Fællesskab og Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro); dette forbud gælder ikke i en række tilfælde, der er udtømmende angivet i forordningens artikel 2, 4, 5 og 7 og i Rådets forordning (EF) nr. 462/96⁽¹¹⁾; der bør tages hensyn hertil ved restitutionsfastsættelsen;

Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

Eksportrestitutionerne ved udførsel til tredjelande af de i artikel 1, stk. 2, litra c), i forordning nr. 136/66/EØF nævnte produkter fastsættes til de i bilaget angivne beløb.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

⁽¹⁾ EFT nr. 172 af 30. 9. 1966, s. 3025/66.

⁽²⁾ EFT nr. L 206 af 16. 8. 1996, s. 11.

⁽³⁾ EFT nr. L 78 af 31. 3. 1972, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 348 af 30. 12. 1977, s. 53.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁶⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

⁽⁷⁾ EFT nr. L 108 af 1. 5. 1993, s. 106.

⁽⁸⁾ EFT nr. L 188 af 27. 7. 1996, s. 22.

⁽⁹⁾ EFT nr. L 102 af 28. 4. 1993, s. 14.

⁽¹⁰⁾ EFT nr. L 138 af 21. 6. 1995, s. 1.

⁽¹¹⁾ EFT nr. L 65 af 15. 3. 1996, s. 1.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne
 Franz FISCHLER
Medlem af Kommissionen

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. september 1996 om fastsættelse af eksportrestitutionerne for olivenolie

(ECU/100 kg)

Produktkode	Restitutionsbeløb ⁽¹⁾ ⁽²⁾
1509 10 90 100	33,00
1509 10 90 900	0,00
1509 90 00 100	40,00
1509 90 00 900	0,00
1510 00 90 100	3,00
1510 00 90 900	0,00

⁽¹⁾ For bestemmelser, der er omhandlet i artikel 34 i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3665/87 (EFT nr. L 351 af 14. 12. 1987, s. 1), såvel som for eksport til tredjelande.

⁽²⁾ Der kan kun ydes restitutioner for eksport til Den Føderative Republik Jugoslavien (Serbien og Montenegro), hvis betingelserne i den ændrede forordning (EØF) nr. 990/93 og forordning (EF) nr. 462/96 overholdes.

NB: Produktkoderne, herunder henvisninger til fodnoter, er fastsat i Kommissionens ændrede forordning (EØF) nr. 3846/87.

KOMMISSIONENS FORORDNING (EF) Nr. 1851/96
af 25. september 1996
om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse
frugter og grøntsager

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE
FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det
Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF)
nr. 3223/94 af 21. december 1994 om gennemførelsesbe-
stemmelser til importordningen for frugt og grøntsager ⁽¹⁾,
senest ændret ved forordning (EF) nr. 2933/95 ⁽²⁾, særlig
artikel 4, stk. 1,

under henvisning til Rådets forordning (EØF)
nr. 3813/92 af 28. december 1992 om den regningsenhed
og de omregningskurser, der skal anvendes i den fælles
landbrugspolitik ⁽³⁾, senest ændret ved forordning (EF)
nr. 150/95 ⁽⁴⁾, særlig artikel 3, stk. 3, og

ud fra følgende betragtninger:

I forordning (EF) nr. 3223/94 fastsættes som følge af
gennemførelsen af resultaterne af de multilaterale
handelsforhandlinger under Uruguay-runden kriterierne

for Kommissionens fastsættelse af de faste værdier ved
import fra tredjelande for de produkter og perioder, der er
anført i nævnte forordnings bilag;

ved anvendelse af ovennævnte kriterier skal de faste
importværdier fastsættes på de niveauer, der findes i
bilaget til nærværende forordning —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

De faste importværdier, der er omhandlet i artikel 4 i
forordning (EF) nr. 3223/94, fastsættes som anført i
tabellen i bilaget.

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft den 26. september 1996.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver
medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 25. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

⁽¹⁾ EFT nr. L 337 af 24. 12. 1994, s. 66.

⁽²⁾ EFT nr. L 307 af 20. 12. 1995, s. 21.

⁽³⁾ EFT nr. L 387 af 31. 12. 1992, s. 1.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 22 af 31. 1. 1995, s. 1.

BILAG

til Kommissionens forordning af 25. september 1996 om faste importværdier med henblik på fastsættelsen af indgangsprisen for visse frugter og grøntsager

(ECU/100 kg)			(ECU/100 kg)			
KN-kode	Tredjelandskode (!)	Fast importværdi	KN-kode	Tredjelandskode (!)	Fast importværdi	
0702 00 35	052	89,5	0808 10 92, 0808 10 94, 0808 10 98	624	67,7	
	060	80,2		999	113,5	
	064	70,8		039	121,0	
	066	54,0		052	68,6	
	068	80,3		064	57,6	
	204	86,8		070	90,2	
	208	44,0		284	72,1	
	212	97,5		388	56,8	
	400	170,4		400	54,4	
	624	95,8		404	63,6	
	999	86,9		416	72,7	
	ex 0707 00 25	052		82,8	508	113,5
		053		156,2	512	126,1
		060		61,0	524	100,3
066		53,8	528	53,0		
068		69,1	624	86,5		
204		144,3	728	107,3		
624		87,1	800	141,3		
999		93,5	804	94,7		
0709 90 79	052	54,3	0808 20 57	999	87,0	
	204	77,5		039	104,1	
	412	54,2		052	69,5	
	508	42,9		064	76,3	
	624	151,9		388	57,2	
0805 30 30	999	76,2	0809 30 41, 0809 30 49	400	70,4	
	052	80,3		512	88,7	
	204	88,8		528	132,9	
	220	74,0		624	79,0	
	388	73,1		728	115,4	
	400	68,2		800	84,0	
	512	80,0		804	73,0	
	520	66,5		999	86,4	
	524	72,4		052	93,8	
	528	66,5		220	121,8	
	600	96,5		624	106,8	
0806 10 40	624	48,9	0809 40 30	999	107,5	
	999	74,1		052	66,3	
	052	78,2		064	49,0	
	064	49,5		066	71,2	
	066	49,4		068	37,1	
	220	110,8		400	75,6	
	400	139,2		624	63,8	
	412	58,5		676	68,6	
	508	307,2		999	61,7	
	512	186,0				
600	88,5					

(!) Den statistiske landefortegnelse, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 68/96 (EFT nr. L 14 af 19. 1. 1996, s. 6). Koden »999« repræsenterer »anden oprindelse«.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

KOMMISSIONEN

KOMMISSIONENS BESLUTNING

af 18. september 1996

om importlicenser for varer inden for oksekødssektoren med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia

(96/561/EF)

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 af 5. marts 1990 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse andre varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i Afrika, Vestindien og Stillehavet (AVS) eller i de oversøiske lande og territorier⁽¹⁾, senest ændret ved forordning (EF) nr. 619/96⁽²⁾, særlig artikel 27,

under henvisning til Kommissionens forordning (EF) nr. 589/96 af 2. april 1996 om fastsættelse af gennemførelsesbestemmelser i oksekødssektoren til Rådets forordning (EØF) nr. 715/90 om den ordning, der skal gælde for landbrugsprodukter og visse varer fremstillet af landbrugsprodukter med oprindelse i AVS-staterne eller i de oversøiske lande og territorier⁽³⁾, særlig artikel 4, og

ud fra følgende betragtninger:

Med artikel 1 i forordning (EF) nr. 589/96 åbnes der mulighed for udstedelse af importlicenser for produkter fra oksekødssektoren; indførslerne må imidlertid ikke overstige de mængder, som er fastsat for hvert af disse eksporterende tredjelande;

de licensansøgninger, der er indgivet fra den 1. til den 10. september 1996, udtrykt som udbenet kød, i overensstem-

melse med forordning (EF) nr. 589/96, overstiger for produkter med oprindelse i Botswana, Kenya, Madagaskar, Swaziland, Zimbabwe og Namibia ikke de disponible mængder for disse lande; det er derfor muligt at udstede importlicenser for de mængder, der er ansøgt om licens for,

de restmængder, for hvilke der kan ansøges om licenser fra den 1. oktober 1996, bør fastsættes, uden at den samlede mængde på 52 100 tons overskrides;

det bør understreges, at denne beslutning ikke tilsidesætter bestemmelser i Rådets direktiv 72/462/EØF af 12. december 1972 om sundhedsmæssige og veterinærpoliti-mæssige problemer i forbindelse med indførsel af kvæg, svin, får og geder samt fersk kød og kødprodukter fra tredjelande⁽⁴⁾, senest ændret ved akten vedrørende Østrigs, Finlands og Sveriges tiltrædelse —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Nedenstående medlemsstater udsteder den 21. september 1996 importlicenser for produkter fra oksekødssektoren, udtrykt som udbenet kød, med oprindelse i visse stater i Afrika, Vestindien og Stillehavet, for nedenstående mængder og oprindelseslande:

⁽¹⁾ EFT nr. L 84 af 30. 3. 1990, s. 85.

⁽²⁾ EFT nr. L 89 af 10. 4. 1996, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 84 af 3. 4. 1996, s. 22.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 302 af 31. 12. 1972, s. 28.

Tyskland:

— 105,000 tons med oprindelse i Madagaskar

Danmark:

— 15,000 tons med oprindelse i Madagaskar

Det Forenede Kongerige:

— 300,000 tons med oprindelse i Botswana

— 430,000 tons med oprindelse i Namibia.

Artikel 2

Der kan i overensstemmelse med artikel 3, stk. 3, i forordning (EF) nr. 589/96 indgives licensansøgninger i løbet af de ti første dage af oktober 1996 for følgende mængder udbenet oksekød:

— Botswana:	8 646,000 tons
— Kenya:	142,000 tons
— Madagaskar:	6 162,257 tons
— Swaziland:	2 884,000 tons
— Zimbabwe:	4 317,180 tons
— Namibia:	5 135,006 tons.

Artikel 3

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 18. september 1996.

På Kommissionens vegne

Franz FISCHLER

Medlem af Kommissionen

DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE SAMARBEJDSOMRÅDE

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Nr. 53/96/KOL

af 15. maj 1996

om ottende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

ændret de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte⁽¹⁾ vedtaget den 19. januar 1994⁽²⁾, senest ændret ved afgørelse nr. 23/96/KOL⁽³⁾, som følger:

Kapitel 14 i retningslinjerne for statsstøtte affattes således:

•14. STATSSTØTTE TIL FORSKNING OG UDVIKLING⁽¹⁾

14.1 *Indledning*

- 1) Det er almindeligt anerkendt, at forskning og udvikling kan bidrage til at forbedre vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse. EØS-aftalens kontraherende parter har erklæret som et fælles mål at styrke det videnskabelige og teknologiske grundlag for europæisk industri og fremme den, således at den bliver konkurrencedygtig på internationalt plan. Aftalens del VI indeholder derfor detaljerede ordninger med sigte på at styrke og udbygge samarbejdet inden for rammerne af Det Europæiske Fællesskabs aktiviteter, herunder bl.a. på området forskning og teknologisk udvikling (FTU).
- 2) EFTA-staterne deltager i gennemførelsen af Fællesskabets fjerde rammeprogram for forskning og teknologisk udvikling (1994-1998)

via særprogrammerne. EFTA-staterne bidrager finansielt til programmerne og har derfor adgang til alle dele af programmerne og deltager som fulgyldige medlemmer i de EF-udvalg, som bistår Europa-Kommissionen i forvaltningen af programmerne. På projektniveau har institutioner, virksomheder, organisationer og statsborgere fra EFTA-staterne samme rettigheder og forpligtelser, herunder til at udnytte resultaterne, som deres partnere og søsterorganisationer i EF-medlemsstaterne.

- 3) Foranstaltninger, der træffes af EØS-aftalens kontraherende parter til fremme af forskning og udvikling, skal være forenelige med EØS-aftalen. Aftalens statsstøtteregler må derfor anvendes på konstruktiv vis for at fremme de former for samarbejde, der kan bidrage til at fremme udvikling og udbredelse af ny teknologi under overholdelse af reglerne om intellektuel ejendomsret. I forbindelse med kontrol med statsstøtte må der tages hensyn til, at ressourcerne tilflyder de industrier, der kan bidrage til at forbedre den europæiske industris konkurrenceevne.

- 4) EFTA-Tilsynsmyndigheden har traditionelt indtaget en positiv holdning til statsstøtte til F&U. Denne positive holdning beror på flere faktorer: denne støttes formål, de betydelige midler, der kræves til F&U, samt det forhold at projekterne har en vis afstand til den kommercielle udnyttelsesfase, hvilket medfører, at der er begrænset risiko for konkurrencefordrejninger eller påvirkning af samhandelen.

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

⁽²⁾ EFT nr. L 231 af 3. 9. 1994, s. 1.

⁽³⁾ EFT nr. L 140 af 13. 6. 1996, s. 54.

14.2 *Anvendelse af EØS-aftalens artikel 61 på støtte til F&U*

dukter, produktionslinjer, produktionsprocesser, eksisterende tjenesteydelser eller andre igangværende transaktioner, selv om disse ændringer kan indebære forbedringer.

14.2.1 Definition af F&U-stadier

1) Jo nærmere F&U kommer den kommercielle udnyttelsesfase, des større bliver statsstøttens fordrejende virkning. For at fastslå F&U-støttens afstand til den kommercielle udnyttelse sonder EFTA-Tilsynsmyndigheden mellem grundforskning, industriel forskning og udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet.

3) Innovation optræder ikke som en særskilt F&U-kategori. Statsstøtte til aktiviteter, der kan betragtes som innoverende, men som ikke er omfattet af kategorierne i punkt 14.2.1, nr. 2), tillades kun, hvis de overholder EFTA-Tilsynsmyndighedens politik for støtte til investeringer.

2) Følgende definitioner svarende til de definitioner, der er fastlagt i WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger, har til formål at danne en rettesnor for EFTA-staternes anmeldelser. De er således af vejledende karakter og ikke af normativ karakter.

14.2.2 F&U-aktiviteter i offentlige forskningsinstitutioner og F&U-kontrakter

— Ved *grundforskning* forstås aktiviteter, der tager sigte på at udvide den generelle videnskabelige og tekniske viden, og som ikke er knyttet til noget erhvervsmæssigt eller kommercielt formål.

1) Offentlig finansiering af F&U-aktiviteter, der gennemføres af højere læreanstalter og offentlige forskningsorganer uden profit for øje er normalt ikke omfattet af bestemmelserne i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1.

— Ved *industriel forskning* forstås den planlagte forskning eller de kritiske undersøgelser, der har til formål at opnå ny viden, for at denne viden kan udnyttes til udvikling af nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser eller medføre en mærkbar forbedring af de eksisterende produkter, produktionsmetoder, eller tjenesteydelser.

2) Når resultaterne af disse F&U-arbejder, der er finansieret af staten, stilles til rådighed for den europæiske industri på et ikke-diskriminerende grundlag, går EFTA-Tilsynsmyndigheden principielt ud fra, at der normalt ikke er tale om statsstøtte som den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anførte betydning.

— Ved *udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet* forstås konkretisering af resultaterne af industriel forskning i en plan, et projekt eller en tegning for nye produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser, der er ændret eller forbedret, uanset om de er bestemt til salg eller udnyttelse, herunder skabelse af en første prototype, der ikke kan udnyttes kommercielt. De kan endvidere omfatte konceptmæssig formulering og udformning af andre produkter, produktionsmetoder eller tjenesteydelser samt de første demonstrationsprojekter og pilotprojekter på betingelse af, at disse projekter ikke kan omdannes eller udnyttes til industriel anvendelse og kommerciel udnyttelse. De omfatter ikke rutinemæssige eller regelmæssige ændringer af pro-

3) Når F&U-arbejder gennemføres af højere læreanstalter eller af offentlige forskningsorganer uden profit for øje på forskellige virksomheders regning eller i samarbejde med disse, går EFTA-Tilsynsmyndigheden ud fra princippet om, at der ikke er tale om statsstøtte som anført i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, når følgende forhold gør sig gældende:

a) enten bidrager de højere læreanstalter eller offentlige forskningsorganer uden profit for øje til forskningsprojekter på samme grundlag som en virksomhed, dvs. mod betaling til markedsprisen for den ydelse, de leverer,

eller

b) — de virksomheder, der deltager i forskningsarbejdet, afholder projektets samlede omkostninger, eller

- de resultater, der ikke kan gøres til genstand for intellektuel ejendomsret, kan i vidt omfang videregives til anden side, og alle eventuelle royalties i forbindelse med den intellektuelle ejendomsret udbetales til offentlige almennyttige organer, eller
 - de offentlige almennyttige organer modtager fra de industrielle samarbejdspartnere en kompensation, der svarer til markedsprisen for de intellektuelle ejendomsrettigheder, der er en følge af forskningsprojektet, og som disse industrielle samarbejdspartnere har retten til, og de resultater, der ikke kan gøres til genstand for intellektuel ejendomsret, kan i vidt omfang videregives til anden side.
- 4) Offentlige myndigheder kan henvende sig til virksomheder for at bestille F&U-aktiviteter eller købe F&U-resultater direkte hos dem. Hvis der ikke er tale om offentlig udbudsprocedure, vil EFTA-Tilsynsmyndigheden gå ud fra princippet om, at der kan være tale om statsstøtte som anført i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1. Hvis disse kontrakter er tildelt på markedsvilkår, især efter offentlig udbudsprocedure i henhold til punkt 5b i bilag XVI til EØS-aftalen ⁽²⁾, vil det normalt blive antaget, at der ikke er tale om statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, anførte betydning
- 4) Europa-Kommissionen har hidtil benyttet undtagelsen i EF-traktatens artikel 92, stk. 3, litra b) (svarer til EØS-aftalens artikel 61 stk. 3, litra b)), i et begrænset antal tilfælde. Det har vist sig, at inden for F&U kan denne undtagelse navnlig anvendes på projekter, der er vigtige ud fra en kvalitativ og principielt kvantitativ betragtning (f.eks. er knyttet til definitionen af industrinormer, der er velegnede til at hjælpe europæisk industri med at nyde godt af alle fordelene ved det indre marked og EØS-aftalen), og som har en tværnational karakter ⁽³⁾.
- 5) Hvis en statsstøtte til F&U ikke falder ind under undtagelsesbestemmelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), kan den alligevel være forenelig med EØS-aftalen i medfør af artikel 61, stk. 3, litra c), som tillader undtagelse i tilfælde af støtte, der fremmer udviklingen af visse økonomiske aktiviteter, hvis støtten ikke ændrer samhandelsvilkårene på en måde, der strider mod den fælles interesse.
- 6) Ved EFTA-Tilsynsmyndighedens undersøgelse af, om EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, punkt c), finder anvendelse, vil den tage særlig hensyn til forskningens art, støttemodtagerne, støttens intensitet, adgangen til resultaterne samt andre vigtige faktorer nævnt i punkt 14.5 til 14.7.
- 14.3 **Vurdering af F&U-støtte i henhold til EØS-aftalens artikel 61**
- 1) Når støtte til virksomheders F&U er omfattet af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og derfor skal vurderes af EFTA-Tilsynsmyndigheden, kan denne fastslå, at den pågældende støtte er forenelig med EØS-aftalen i henhold til en af undtagelsesbestemmelserne i artikel 61, stk. 3.
- 2) Enhver støtte, for hvilken EFTA-Tilsynsmyndigheden kan fastslå, at den ydes til fremme af et væsentligt projekt af fælleseuropæisk interesse, kan anses at være omfattet af undtagelsesbestemmelsen i artikel 61, stk. 3, litra b).
- 3) Den fælleseuropæiske interesse skal påvises konkret, f.eks. at projektet betyder et vigtigt skridt fremad for specifikke F&U-programmer i Fællesskabet eller i Europa.
- 14.4 **Yderligere anmeldelseskrav**
- 1) Statsstøtte til forskning og udvikling skal anmeldes til EFTA-Tilsynsmyndigheden i henhold til artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen. Bilag I til retningslinjerne indeholder en checkliste over de oplysninger, der skal være indeholdt i anmeldelser af statsstøtte. De yderligere oplysninger, der skal meddeles vedrørende støtte til F&U, er anført i del II i bilag I. I punkt 14.4, nr. 8), beskrives yderligere krav til større F&U-projekter. Punkt 14.4, nr. 6) og 7) indeholder en undtagelse til den generelle regel om anmeldelse af budgetforhøjelser og videreførelser i forbindelse med eksisterende støtteordninger.
- 2) EFTA-Tilsynsmyndigheden tilstræber at opnå størst mulig gennemsigtighed i anvendelsen af støtteordningerne. Det betyder, at der skal gives klare oplysninger om støttens formål, støttemodtagerne osv. Alle de forskellige former for omkostninger, som støtten skal hjælpe

med til at reducere, skal opgives på en sådan måde, at det er muligt at beregne støtteintensiteten i relation til disse omkostninger (se punkt 14.6).

- 3) I forbindelse med F&U-projekter kan alle former for støtte tillades. EFTA-staterne bør dog give EFTA-Tilsynsmyndigheden mulighed for at beregne støtteækvivalenten, hvis støtten ikke ydes som direkte tilskud, og derfor give tilstrækkelige oplysninger til, at den kan foretage denne beregning.
- 4) Når en EFTA-stat mener, at EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), finder anvendelse, bør den undersøge, om de pågældende betingelser er opfyldt og påvise det i sin anmeldelse til EFTA-Tilsynsmyndigheden.
- 5) Bestemmelserne i kapitel 11 om den hurtige godkendelsesprocedure for nye støtteordninger til SMV og om ændringerne i de eksisterende støtteordninger gælder i fuldt omfang for statsstøtte til F&U, ligesom »de minimis«-reglen, som er beskrevet i kapitel 12 i retningslinjerne.
- 6) EFTA-Tilsynsmyndigheden finder ligeledes, at det ikke er nødvendigt at anmelde en budgetforøgelse af en tilladt ordning, hvis den ikke udtrykt i ecu andrager over 100 % (i nominel værdi) af det første årlige beløb, hvis der er tale om en ordning med ubegrænset varighed, og hvis forøgelsen finder sted inden for gyldighedsperioden for en ordning, der er tidsmæssigt begrænset.
- 7) Videreførelser med eller uden budgetforhøjelse (inden for rammerne af de 100 %, der er nævnt ovenfor) uden ændring i betingelserne for de tidligere godkendte støtteordninger, og i overensstemmelse med nærværende regler, skal først genanmeldes efter fem års forløb efter udløbet af den første ordning. EFTA-staterne er dog forpligtet til på forhånd at underrette EFTA-Tilsynsmyndigheden om disse re-finansieringer/videreførsler og fortsat at forelægge en årlig rapport om gennemførelsen af de berørte ordninger.
- 8) Tildeling af støtte til et konkret projekt inden for rammerne af en ordning for støtte til forskning og udvikling, der er godkendt af EFTA-Tilsynsmyndigheden, skal principielt ikke anmeldes. For dog at give EFTA-Tilsynsmyndigheden mulighed for at vurdere tildeling af betydelige støttebeløb inden for rammerne af de ordninger, der er godkendt, samt

vurdere, om de er forenelige med det fælles marked, kræver EFTA-Tilsynsmyndigheden forhåndsanmeldelse af forskningsprojekter, hvis omkostninger overstiger 25 mio. ECU (30 mio. ECU for EUREKA-projekters vedkommende (*)), og for hvilke der planlægges en støtteækvivalent, der overstiger på 5 mio. ECU brutto.

- 9) Tildeling af støtte til et konkret projekt, der ikke falder ind under de godkendte ordninger for støtte til forskning og udvikling, skal anmeldes i henhold til artikel 1, stk. 3, i protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, undtagen, når der er tale om »de minimis«-støtte.

14.5 *Støtteintensitet*

14.5.1 Grundlæggende regler

- 1) EFTA-Tilsynsmyndigheden afgør i hvert enkelt tilfælde, hvilken støtteintensitet der kan godkendes. I vurderingen tages der i hvert enkelt tilfælde hensyn til projektets eller programmets karakter, generelle betragtninger vedrørende den europæiske industris konkurrenceevne samt risikoen for fordrejning af konkurrencen og påvirkningen af handelen mellem de kontraherende parter. På grundlag af en generel vurdering af sådanne risici finder EFTA-Tilsynsmyndigheden, at der kan ydes større støtte til grundforskning og industriel forskning end til udvikling på prækonkurrencestadiet, aktiviteter, som ligger nærmere den kommercielle udnyttelse af F&U-resultater, og som, hvis de støttes, lettere vil kunne resultere i fordrejning af konkurrencen og samhandelen.
- 2) Offentlig finansiering af grundforskning, der normalt gennemføres uafhængigt af højere læreanstalter eller forskningsinstitutter, som ikke arbejder med profit for øje, udgør ikke statsstøtte i den i EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, nævnte betydning.
- 3) I visse ekstraordinære tilfælde kan støtte til grundforskning, der gennemføres af virksomheder eller for virksomheder, og som normalt ville falde ind under EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, godkendes, og der kan godkendes en støtteintensitet på indtil 100 % brutto, hvis denne type forskning ligger langt fra det kommercielle udnyttelsesstadium, og hvis forskningsresultaterne principielt gøres tilgængelige på et bredt grundlag på en ikke-diskriminerende måde og på markedsvilkår.

- 4) For at falde ind under grundforskning må arbejderne ikke været knyttet til en enkelt virksomheds industrielle eller kommercielle mål, og der skal være garanti for, at forskningsresultaterne gøres tilgængelige på et bredt grundlag.
- 5) Støtteintensiteten for industriel forskning bør normalt ikke overstige 50 % af projektets støtteberettigede bruttostøtteomkostninger (defineret under punkt 14.6).
- 6) I tilfælde af støtte til finansiering af tekniske feasibility-undersøgelser, der går forud for aktiviteter i forbindelse med industriforskning, kan der godkendes støtte på 75 % af udgifterne til undersøgelserne, hvorimod undersøgelser, der går forud for aktiviteter i forbindelse med udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet støttes med indtil 50 % af undersøgelsesomkostningerne. Disse lofter er fastlagt under hensyntagen til den ubetydelige indvirkning, som en sådan støtte har på konkurrencen og samhandelen.
- 7) Udvikling på prækonkurrencestadiet ligger tæt på det kommercielle udnyttelsesstadium, og der er større risiko for, at denne type forskning kan fordreje konkurrencen og påvirke samhandelen inden for EØS. For sådanne aktiviteter kan der godkendes en bruttostøtteintensitet på indtil 25 % af de støtteberettigede omkostninger (som defineret under punkt 14.6).
- 14.5.2 Støtteintensitet under en række særlige omstændigheder**
- 1) Som anført i punkt 14.4, nr. 3) kan EFTA-staterne frit benytte alle mulige instrumenter til at støtte F&U. I tilfælde af støtte, som kun skal tilbagebetales, hvis forskningsaktiviteterne bliver en succes, er den tilladelige støtteintensitet, i bruttosubventionsækvivalent, den støtte, der er fastsat i disse retningslinjer for de forskellige forskningsstadier. Såfremt den pågældende forskning bliver en fiasko, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden godkende en højere støtteintensitet fordi et projekts fiasko mindsker risikoen for en fordrejning af konkurrencen og samhandelen.
- 2) Når EFTA-staterne anmelder støtte, der skal tilbagebetales, skal de over for EFTA-Tilsynsmyndigheden angive de nøjagtige beløb samt de nærmere bestemmelser for tilbagebetalingen, idet EFTA-Tilsynsmyndigheden i hvert enkelt tilfælde undersøger betingelserne.
- 3) Med det formål at gøre forskningsresultaterne tilgængelige på et bredt grundlag finder EFTA-Tilsynsmyndigheden, at der i forbindelse med støtte til fordel for erhvervelse eller opretholdelse af patenter for SMV (som defineret i kapitel 10 i disse retningslinjer) kan anvendes samme sats som til støtte til forskningsaktiviteter, der danner grundlag for disse patenter.
- 4) Når der er tale om statsstøtte til et F&U-projekt, der gennemføres i samarbejde med offentlige forskningsinstitutter og virksomheder, kan kumuleringen af støtten, i form af direkte statsstøtte til et specifikt forskningsprojekt, og bidragene, såfremt disse udgør støtte (jf. punkt 14.2.2, nr. 1), 2) og 3) fra offentlige forskningsinstitutioner til samme projekt, ikke overstige ovennævnte støttelofter.
- 5) For F&U-aktiviteter, som omfatter både industriel forskning og udvikling på prækonkurrencestadiet, må den accepterede støtteintensitet normalt ikke overstige et vejet gennemsnit af de godkendte støtteintensiteter for de to typer forskning.
- 14.5.3 Forhøjelser af de grundlæggende intensitetsniveauer**
- 1) Med forbehold af den vurdering af de enkelte tilfælde, som EFTA-Tilsynsmyndigheden normalt foretager som nævnt i punkt 14.5.1, nr. 1), kan de i punkt 14.5.1, nr. 5)-14.5.2, nr. 4) fastsatte støtteintensiteter forhøjes i følgende situationer:
- støtten ydes til SMV (?): plus 10 procentpoint.
 - forskningsprojektet gennemføres i en region, der er omfattet af artikel 61, stk. 3, litra a): plus 10 procentpoint.
 - forskningsprojektet gennemføres i en region, der er omfattet af artikel 61, stk. 3, litra c): plus 5 procentpoint.
- 2) De ovenfor anførte regionale forhøjelser kan overskrides, idet der skal tages hensyn til de lofter, der gælder for støtte til investeringer med regionalt sigte og til behovet for at fremme immaterielle investeringer, uden at lofterne i punkt 14.5.3, nr. 7) dog overskrides.
- 3) En forhøjelse på 15 procentpoint er mulig, når forskningsprojektet vedrører virkeliggørelsen af målene i et særligt projekt eller program, der er udarbejdet i forbindelse med Det Europæiske Fællesskabs fjerde rammeprogram for forskning og udvikling.
- 4) Denne forhøjelse kan øges til 25 procentpoint, når projektet vedrører et grænseoverskridende samarbejde, som involverer et effektivt samarbejde mellem virksomheder og offentlige forskningsorganer eller mellem

mindst to uafhængige partnere fra to lande, der er part i EØS-aftalen, og projektet følges op af en bred offentliggørelse af resultaterne under overholdelse af intellektuelle og industrielle ejendomsrettigheder.

5) Vedrører forskningsprojektet ikke virkeliggørelsen af målene i et særligt projekt eller program, der er udarbejdet som led i Det Europæiske Fællesskabs løbende rammeprogram for forskning og udvikling, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden godkende forhøjelser på 10 procentpoint, hvis mindst en af følgende betingelser er opfyldt:

a) projektet vedrører et reelt grænseoverskridende samarbejde, hvori mindst to uafhængige partnere fra to lande, der er part i EØS-aftalen, deltager, især som led i samordningen af de nationale politikker for forskning og teknologisk udvikling

b) projektet vedrører et reelt samarbejde mellem virksomheder og offentlige forskningsorganer som led i samordningen af de nationale politikker for forskning og teknologisk udvikling

c) projektet følges op af en bred offentliggørelse af resultaterne, af udstedelse af patentlicenser eller ethvert andet tilstrækkeligt middel på samme betingelser som dem, der er fastsat for formidling af resultaterne af Det Europæiske Fællesskabs aktiviteter inden for forskning og teknologisk udvikling.

6) Den berørte EFTA-stat skal tilsende EFTA-Tilsynsmyndigheden tilstrækkelige oplysninger, således at den kan vurdere, om disse kriterier er opfyldt.

7) Kumuleringen af forhøjelserne i punkt 14.5.3, nr. 1)-5) og procentsatserne for støtte i punkt 14.5.1, nr. 5) og 14.5.2, nr. 4) kan ikke overstige en intensitet på 75 % brutto for industriel forskning og 50 % for udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet. Disse grænser skal under alle omstændigheder overholdes.

14.5.4 Anvendelse af WTO-reglernes støttelofter

1) Hvis en statsstøtte til F&U er omfattet af undtagelsen i EØS-aftalens artikel 61, stk. 3, litra b), kan støtteintensiteten (brutto) ikke overstige

ge lofterne i Verdenshandelsorganisationens (WTO) støtteregler (75 % til industriel forskning, 50 % til udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet).

2) Ovennævnte lofter for støtte til F&U gælder for statsstøtte. I sin vurdering af støtten til F&U skal EFTA-Tilsynsmyndigheden tage hensyn til, hvilken virkning en kumulering af statsstøtte og finansiering gennem EFTA-staternes deltagelse i fællesskabsprogrammerne i henhold til ordningerne i del VI og protokol 31 og 32 til EØS-aftalen kan have på konkurrencen og samhandelen. Når nye støtteforanstaltninger indebærer mulighed for en sådan samfinansiering, skal EFTA-staterne angive dette samt de ordninger, der skal sikre, at de almindelige støttelofter ikke overskrides, i deres anmeldelser til EFTA-Tilsynsmyndigheden.

3) I tilfælde af kumulering af samfinansiering i henhold til punkt 14.5.4, nr. 2) og statsstøtte må den samlede offentlige støtte ikke overstige grænserne på 75 % for industriel forskning og 50 % for udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet.

4) Der kan godkendes støtteintensiteter på 75 % brutto til industriel forskning og 50 % til udviklingsaktiviteter på prækonkurrencestadiet (de højeste intensiteter, der tillades i henhold til WTO-aftalen om subsidier og udligningsforanstaltninger i forbindelse med ikke-retsstridige subsidier), hvis tilsvarende projekter uden for EØS-aftalens område (inden for de sidste tre år) har modtaget eller vil modtage en støtte med tilsvarende intensitet for de to samme typer forskning.

5) Den berørte EFTA-stat forelægger EFTA-Tilsynsmyndigheden tilstrækkelige oplysninger til, at den kan vurdere situationen, navnlig behovet for at udligne den konkurrencemæssige fordel, som konkurrenten fra tredjelandet har.

14.6 Støtteberettigede F&U-udgifter til brug for beregning af støttens intensitet

1) Følgende udgifter vil ved beregningen af F&U-støttens intensitet blive anset for støtteberettigede (hvis udgifterne endvidere er opstået på grund af andre aktiviteter — herunder især andre F&U-aktiviteter — skal de vurderes særskilt for hver enkelt type aktivitet):

- personaleudgifter (forskere, teknikere og hjælpepersonale, der udelukkende anvendes i forbindelse med forskningsaktiviteten)
- udgifter til instrumenter, udstyr, jord og bygninger, der udelukkende og permanent (undtagen i tilfælde af salg) anvendes til forskningsaktiviteten
- udgifter til konsulentbistand og tilsvarende tjenesteydelser, der udelukkende anvendes i forbindelse med forskningsaktiviteten, herunder forskningen, den tekniske viden, patenter osv., der er købt hos udenforstående kilder
- yderligere generalomkostninger, der er direkte knyttet til forskningsaktiviteten
- andre driftsudgifter (f.eks. materialer, forsyninger og lignende produkter), der er direkte knyttet til forskningsaktiviteten.

14.7 *Tilskyndelsesvirkningen af F&U-støtte*

- 1) Statsstøtte til F&U bør tilskynde virksomhederne til at iværksætte yderligere F&U-aktiviteter, der går ud over den F&U, der gennemføres normalt som led i de daglige aktiviteter. Støtten kan endvidere tilskynde virksomheder, som ikke gennemfører F&U, til at iværksætte sådanne aktiviteter. Hvis denne virkning ikke fremgår klart, kan EFTA-Tilsynsmyndigheden se mindre velvilligt på en sådan støtte end normalt.
- 2) For at kontrollere, om virksomhederne ved hjælp af de påtænkte støtteforanstaltninger gennemfører mere forskning, end de ville have gjort uden støtten, tager EFTA-Tilsynsmyndigheden bl.a. hensyn til en række målelige faktorer (f.eks. udviklingen i udgifter til F&U, udvikling i antal personer, der beskæftiger sig med F&U, samt forholdet mellem F&U og omsætning), allokeringfejle på markedet, ekstraomkostninger i forbindelse med et grænseoverskridende samarbejde samt andre relevante faktorer, der angives af den EFTA-stat, der har indgivet anmeldelsen. Et forslag til støtte kan ligeledes godkendes, hvis det bidrager til gennemførelse af et forskningsprojekt, som ville have været mindre ambitiøst

uden støtten, eller som ikke ville kunne være gennemført inden for samme frist.

- 3) EFTA-tilsynsmyndigheden opfordrer derfor EFTA-staterne til — både ved anmeldelsen af støtte til F&U og ved fremsendelsen af årlige rapporter om gennemførelsen af godkendte støtteordninger at påvise nødvendigheden og tilskyndelsesvirkningen af støtteforanstaltningen samt påvise, at der under ingen omstændigheder er tale om driftsstøtte.
- 4) Efter EFTA-Tilsynsmyndighedens opfattelse antages tilskyndelsesvirkningen at foreligge, når støttemodtageren er en SMV i overensstemmelse med den gældende definition som fastlagt i kapitel 10 i disse retningslinjer.
- 5) EFTA-Tilsynsmyndigheden lægger særlig vægt på betingelserne i punkt 14.7, nr. 2) og 3):
 - i tilfælde af konkrete projekter, der stammer fra store virksomheder, som gennemfører forskning i nær tilknytning til det kommercielle udnyttelsesstadium
 - i alle de tilfælde, hvor en betydelig del af F&U-udgifterne har været afholdt forud for støtteanmodningen.

14.8 *Årlige rapporter*

- 1) For hvert støtteprojekt, EFTA-Tilsynsmyndigheden godkender, vil den som hovedregel kræve en årlig rapport om støttens anvendelse. På grundlag af disse rapporter vil EFTA-Tilsynsmyndigheden kunne kontrollere projektets gennemførelse og eventuelt foreslå passende foranstaltninger, hvis den finder, at der er risiko for, at den pågældende støtte fører til konkurrencefordrejninger i strid med den fælles interesse, f.eks. hvis den i for høj grad er koncentreret om bestemte erhvervsgræne eller virksomheder.
- 2) Rapporterne skal opfylde de krav, der er indeholdt i bilag III og IV til disse retningslinjer.

14.9 *Gennemførelse og gyldighedsperiode*

- 1) Statsstøtte til F&U-aktiviteter inden for sektoren for skibsbygning og -reparation er omfattet af de regler, der er fastlagt i den retsakt om skibsbygning, som der henvises til i bilag XV til EØS-aftalen.

- 2) EFTA-Tilsynsmyndigheden vil tage disse rammebestemmelser op til revision efter fem års forløb. Den kan til enhver tid i samarbejde med EFTA-staterne gennemføre ændringer, hvis det af konkurrencepolitiske årsager eller af hensyn til udviklingen i Den Europæiske Union viser sig hensigtsmæssigt.

(¹) Dette kapitel svarer til EF-rammebestemmelserne for statsstøtte til forskning og udvikling (EFT nr. C 45 af 17. 2. 1996, s. 5).

(²) Rådets direktiv 92/50/EØF af 18. juni 1992 om samordning af fremgangsmåderne ved indgåelse af offentlige tjenesteydelsesaftaler (EFT nr. L 209 af 24. 7. 1992).

(³) Kommissionen har derfor besluttet at betragte visse EUREKA-projekter inden for elektronik (EU 127

JESSI, EU 102 EPROM, EU 147 DAB, EU 43 ESF) eller højopløsningsfjernsyn (EU 95 HDTV) som vigtige projekter af fælleseuropæisk interesse.

- (⁴) EFTA-Tilsynsmyndigheden påtænker på et senere tidspunkt at ændre den nuværende anmeldelsesprocedure, hvad angår EUREKA-projekter, og den vil i denne forbindelse foreslå de nødvendige foranstaltninger.
- (⁵) Jf. definition findes i punkt 10.2 i disse retningslinjer.*

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 1996.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne

Knut ALMESTAD

Formand

AFGØRELSE TRUFFET AF EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN

Nr. 54/96/KOL

af 15. maj 1996

om niende ændring af de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte

EFTA-TILSYNSMYNDIGHEDEN HAR —

ændret de proceduremæssige og materielle regler for statsstøtte⁽¹⁾ vedtaget den 19. januar 1994⁽²⁾, senest ændret ved afgørelse nr. 53/96/KOL⁽³⁾, som følger:

1. Kapitel 12 i retningslinjerne for statsstøtte affattes således:

•12. ANVENDELSE AF DE MINIMIS-REGLEREN⁽¹⁾12.1 *De Minimis-Reglen*

- 1) EFTA-Tilsynsmyndigheden er af den opfattelse, at støtte under et bestemt beløb ikke vil medføre nogen mærkbar påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem de kontraherende parter. På denne baggrund kan det antages, at nedenfor definerede støtteudbetalinger ikke er omfattet af EØS-aftalens artikel 61, stk. 1, og derfor ikke skal anmeldes.
- 2) Støtteudbetalinger på op til 100 000 ECU til en enkelt virksomhed og ordninger, hvorved den støtte, en virksomhed kan få udbetalt over en treårig periode, er begrænset til samme beløb, skal således ikke anmeldes i henhold til artikel 1, stk. 3, protokol 3 til aftalen om Tilsynsmyndigheden og Domstolen, forudsat at de nedenfor anførte betingelser er opfyldt.
- 3) Den treårige periode, som begrænsningen gælder, løber fra det tidspunkt, hvor den enkelte virksomhed først fik støtte under de minimis-reglen.
- 4) Det maksimale beløb for de minimis-støtte dækker al offentlig støtte, der ydes som de minimis-støtte, og berører ikke støttemodtagerens mulighed for at få anden støtte, der ydes i henhold til ordninger, der er godkendt af EFTA-Tilsynsmyndigheden.
- 5) Det maksimale beløb gælder al støtte, der ydes af nationale, regionale og lokale myndigheder, og dækker alle støttekategorier — uanset form og formål — med undtagelse af eksportstøtte, som ikke er omfattet af de minimis-reglen⁽²⁾.
- 6) Selv om de *minimis*-reglen først og fremmest berører SMV, gælder den uanset de støttemodtagende virksomheders størrelse. Den gælder imidlertid ikke for stålindustrien, som er omfattet af EKSF-traktaten, skibsbygningsindustrien og transportsektoren.

12.2 *Principper for beregning af konstantsubventionsækvivalenten for de de minimis-støtte*

- 1) Det maksimale beløb i de minimis-reglen er udtrykt som et tilskud på 100 000 ECU. Ydes støtten på anden måde end i form af et tilskud, skal den omregnes til subventionsækvivalent med henblik på anvendelse af grænsen i de minimis-reglen. De øvrige mest almindelige former for støtte med en lav værdi er bløde lån, skattelempelser og lånegarantier. Støtte, der ydes på denne måde, omregnes til subventionsækvivalent på følgende måde.

⁽¹⁾ I det følgende benævnt »retningslinjer for statsstøtte«.

⁽²⁾ EFT nr. L 231 af 3. 9. 1994, s. 1.

⁽³⁾ Se side 20 i denne Tidende.

- 2) Subventionsækvivalenten beregnes brutto, dvs. inden skat, hvis tilskuddet er skattepligtigt. Hvis støtten ikke er skattepligtig, hvilket gælder visse skattelempler, anvendes støttens nominelle værdi, som er både brutto og netto.
- 3) Al støtte, der forventes modtaget i fremtiden, skal diskonteres til sin nutidsværdi. Den anvendte kalkulationsrentesats skal være den referencesats, der er gældende på det tidspunkt, hvor støtten ydes. Tilskud skal imidlertid medtages som et samlet beløb, selv om de udbetales i rater.
- 4) Subventionsækvivalenten for et blødt lån i et givet år er forskellen mellem forrentningen til referencesatsen og den faktiske forrentning. De beløb, der spares i rente, indtil lånet er fuldt tilbagebetalt, skal diskonteres til deres værdi på det tidspunkt, hvor lånet ydes, og lægges sammen. Punkt 12.4 indeholder et eksempel på beregning af subventionsækvivalenten for et blødt lån.
- 5) Subventionsækvivalenten for en skattelempelse er den sparede skat i det pågældende år. Også her skal fremtidige skattebesparelser diskonteres til deres nutidsværdi ved hjælp af referencesatsen.
- 6) For lånegarantier kan subventionsækvivalenten for et givet år beregnes
 - enten på samme måde som subventionsækvivalenten for et blødt lån, med fradrag af præmier, idet rentegodtgørelsen svarer til forskellen mellem referencesatsen og den, der opnås ved hjælp af statsgarantien (når sandsynligheden for misligholdelse er særlig stor, f.eks. på grund af støttemodtagerens dårlige økonomiske forhold eller begrænsede kreditværdighed, manglende sikkerhedsstillelse eller på grund af garantiens beskaffenhed, skal denne beregningsmetode vurderes i lyset af andre relevante regler, der kan finde anvendelse i sådanne situationer)
 - eller som forskellen mellem a) det udestående beløb, der er stillet garanti for, multipliceret med risikofaktoren (sandsynligheden for misligholdelse) og b) en eventuel præmie, dvs.

$$(\text{garantibeløb} \times \text{risiko}) - \text{præmie.}$$

Risikofaktoren skal afspejle erfaringerne med misligholdelse af lån, der ydes under lignende omstændigheder (branche, virksomhedsstørrelse, konjunkturer). Diskontering til nutidsværdien skal ske som beskrevet ovenfor.

12.3 *EFTA-staternes overvågning af brugen af de minimis-reglen*

- 1) EFTA-Tilsynsmyndigheden skal påse, at EFTA-staterne ikke yder deres virksomheder støtte, som er uforenelig med EØS-aftalen⁽³⁾. EFTA-staterne skal lette gennemførelsen af denne opgave ved at indføre en kontrolmekanisme, som sikrer, at det samlede beløb for forskellige former for støtte til samme støttemodtager i henhold til de minimis-reglen ikke bringer det samlede beløb for denne type støtte op over 100 000 ECU over en periode på tre år. Enhver beslutning om ydelse af de minimis-støtte eller enhver ordning, hvorefter der ydes denne form for støtte, skal indeholde en udtrykkelig bestemmelse om, at en eventuel yderligere støtte, til samme virksomhed i henhold til de minimis-reglen ikke må bringe den samlede de minimis-støtte til virksomheden op over loftet på 100 000 ECU over en periode på tre år. Denne mekanisme skal ligeledes sætte EFTA-staterne i stand til at besvare eventuelle spørgsmål fra EFTA-Tilsynsmyndighedens side.

12.4 *Beregning af kontantsubventionsækvivalenten for et blødt lån*

- 1) Følgende er et eksempel på, hvordan kontantsubventionsækvivalenten for et blødt lån kan beregnes.
- 2) En myndighed forpligter sig til at betale rentegodtgørelse for et tiårigt lån på 500 000 ECU, så låntager kun skal forrente det med 6 %. Den officielle rentesats, som accepteres af EFTA-Tilsynsmyndigheden for det pågældende land i det pågældende år, er 8 %. Ved beregningen af kontantsubventionsækvivalenten for tilskuddet i hele lånets løbetid, gås der ud fra, at referencesatsen vil være konstant i hele perioden. Støttens kontantsubventionsækvivalent afhænger af, om der indrømmes henstand med afdragene.

12.4.1 **Ingen henstand**

- 1) Lånet tilbagebetales i lige store rater begyndende i år 1. Kontantsubventionsækvivalenten for rentegodtgørelsen i år 1 er hovedstolen multipliceret med rentegodtgørelsen i procent, divideret med referencesatsen, således:

$$1. 500\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/1,08 = 9\ 259\ \text{ECU}$$

Tilskuddet i årene 2 til 10 beregnes på samme måde, men til sammensat kalkulationsrentesats, dvs.

$$\begin{aligned} 2. 450\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^2 &= 7\ 716\ \text{ECU} \\ 3. 400\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^3 &= 6\ 351\ \text{ECU} \\ 4. 350\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^4 &= 5\ 145\ \text{ECU} \\ 5. 300\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^5 &= 4\ 083\ \text{ECU} \\ 6. 250\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^6 &= 3\ 151\ \text{ECU} \\ 7. 200\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^7 &= 2\ 334\ \text{ECU} \\ 8. 150\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^8 &= 1\ 621\ \text{ECU} \\ 9. 100\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^9 &= 1\ 000\ \text{ECU} \\ 10. 50\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^{10} &= 463\ \text{ECU}. \end{aligned}$$

- 2) Den samlede kontantsubventionsækvivalent er summen af de diskonterede tilskud hvert år, dvs. 41 123 ECU.

12.4.2 **Med henstand**

- 1) Hovedstolen skal ikke afdrages i de to første år.
- 2) Lånet tilbagebetales i lige store rater på 62 500 ECU fra år 3 og fremad. Den diskonterede kontantsubventionsækvivalent af rentegodtgørelsen er for hvert enkelt år:

$$\begin{aligned} 1. 500\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/1,08 &= 9\ 259\ \text{ECU} \\ 2. 500\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^2 &= 8\ 573\ \text{ECU} \\ 3. 500\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^3 &= 7\ 938\ \text{ECU} \\ 4. 437\ 500\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^4 &= 6\ 432\ \text{ECU} \\ 5. 375\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^5 &= 5\ 104\ \text{ECU} \\ 6. 312\ 500\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^6 &= 3\ 939\ \text{ECU} \\ 7. 250\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^7 &= 2\ 917\ \text{ECU} \\ 8. 187\ 500\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^8 &= 2\ 026\ \text{ECU} \\ 9. 125\ 000\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^9 &= 1\ 251\ \text{ECU} \\ 10. 62\ 500\ \text{ECU} \times 0,02/(1,08)^{10} &= 579\ \text{ECU}. \end{aligned}$$

- 3) I dette tilfælde er den samlede kontantsubventionsækvivalent 48 018 ECU.
- (¹) Dette kapitel svarer til Europa-Kommissionens meddelelse om de minimis-støtteordninger (EFT nr. C 68 af 6. 3. 1996, s. 9).
- (²) Ved »eksportstøtte« forstår enhver støtte, der er knyttet direkte til de eksporterede mængder, til etableringen eller driften af et distributionsnet eller til løbende udgifter i forbindelse med eksportaktiviteten. Derimod er støtte til deltagelse i udstillinger og messer, til undersøgelser og konsulentbistand i forbindelse med introduktionen af et nyt eller eksisterende produkt på et nyt geografisk marked i denne sammenhæng ikke at regne for eksportstøtte.
- (³) EFTA-Tilsynsmyndigheden forbeholder sig ligeledes ret til at træffe passende foranstaltninger med hensyn til støtte, som opfylder betingelserne for de minimis-reglen, men som er i strid med andre bestemmelser i EØS-aftalen.*
2. Punkt 16.2.3 nr. 2) i retningslinjerne for statsstøtte affattes således:
- 2) Den eneste generelle undtagelse er støtte, der er så ubetydelig, at den ikke medfører nogen mærkbar påvirkning af konkurrencen og samhandelen mellem de kontraherende parter, og som udgør de minimis-støtte (jf. kapitel 12 i disse retningslinjer).*

Udfærdiget i Bruxelles, den 15. maj 1996.

På EFTA-Tilsynsmyndighedens vegne
Knut ALMESTAD
Formand
